स्त्रीणामिवात्र चापश्यत्पदपङ्क्तिं सुविस्तरां ।
अयं प्रियागृहे मार्गस्तवेति ब्रुवतीमिव ॥ २८६ ॥
अलङ्घ्योऽयं गिरिर्मर्त्यैस्तद्दिव्यैव वरं क्षणं ।
स्थितो भवामि पश्यामि कस्येयं पदपद्धतिः ॥ २८७ ॥
इति चिन्तयतस्तस्य तत्र तेषार्थमाययुः ।
गृहीतकाञ्चनघटा भव्याः सुवस्त्रकः स्त्रियः ॥ २८८ ॥
वारिपूरितकुम्भाश्च ताः स पप्रच्छ योषितः ।
कस्येदं नीयते तोयमिति प्रणयपेशलं ॥ २८९ ॥
आस्ते विद्याधरी भद्र भद्रा नामात्र पर्वते ।
इदं स्नानोदकं तस्या इति ताश्च तमब्रुवन् ॥ २९० ॥
चित्रं धातेव धीराणामारब्धोद्दामकर्मणां ।
परितुष्येव सामग्रीं घटयत्युपयोगिनीं ॥ २९१ ॥
यदेका सहसैव स्त्री तासां मध्यादुवाच तं ।
महाभाग मम स्कन्धे कुम्भ उत्क्षिप्यतामिति ॥ २९२ ॥
तथेति च घटे तस्याः स्कन्धोत्क्षिप्ते स बुद्धिमान् ।
निदधे भद्रया पूर्वं दत्तं रत्नाङ्गुलीयकं ॥ २९३ ॥
उपाविशच्च तत्रैव स पुनर्दीर्घिकातटे ।
ताश्च तज्जलमादाय ययुर्भद्रागृहं स्त्रियः ॥ २९४ ॥
तत्र ताभिश्च भद्राया यावत्स्नानाम्बु दीयते ।
तावत्तस्यास्तदुत्सङ्गे निपपाताङ्गुलीयकं ॥ २९५ ॥
तद्दृष्ट्वा प्रत्यभिज्ञाय भद्रा पप्रच्छ ताः सखीः ।
दृष्टः किं कोऽपि युष्माभिरिहापूर्वः पुमानिति ॥ २९६ ॥
दृष्ट एको युवास्माभिर्मानुषो वापिकातटे ।
तेनोत्क्षिप्तो घटश्चायमिति प्रत्यब्रुवंश्च ताः ॥ २९७ ॥